

Evangelí del dimarts de la setmana III de durant l'any: l'ADN dels fills de Déu

El Senyor està descrivint la semblança dels qui el segueixen, dels cristians: fills que es volen identificar amb la voluntat del seu Pare.

Evangelí (Mc 3,31-35)

Lavors arriben la mare i els germans de Jesús i, de fora estant, envien a buscar-lo. Hi havia molta gent asseguda al voltant d'ell. Li diuen:

--La teva mare i els teus germans són aquí fora, que et busquen.

Ell els respon:

--¿Qui són la meva mare i els meus germans?

Llavors, mirant els qui seien al seu voltant, diu:

--Aquests són la meva mare i els meus germans. El qui fa la voluntat de Déu, aquest és el meu germà, la meva germana, la meva mare.

Comentari

L'evangelista sant Marc mostra amb claredat que la fama de Jesús anava en augment: “la gent venia a trobar-lo de tot arreu” (1, 45); “També va anar a trobar-lo molta gent de Judea, de Jerusalem, d'Idumea, de l'altra

banda del Jordà i dels voltants de Tir i de Sidó, que havien sentit a dir tot el que feia” (3, 7-8). Tant és així que Jesús tenia dificultats per contenir totes aquestes persones: “els qui patien malalties se li tiraven al damunt per poder-lo tocar” (3, 10); “tornà a reunir-s'hi tanta gent, que no els quedava temps ni de menjar” (3, 20). A més, el Senyor no rebutjava ningú, a tots acollia, vinguessin d'on vinguessin: de Galilea i de Judea, de Jerusalem, d'Idumea, de més enllà del Jordà i dels voltants de Tir i de Sidó (cfr. 3, 7). S'entén així que “hi havia molta gent asseguda al voltant d'ell” (v. 32), i que no fos fàcil accedir-hi. Aquest context fa més comprensible que fins i tot la mare i els familiars propers li haguessin de fer arribar el missatge que volien parlar amb ell.

Jesús aprofita aquesta petició per oferir als seus oients un ensenyament consolador: “mirant els

qui seien al seu voltant” (v. 34), ells són els que formen la nova família de fills de Déu, que serà l'Església. Els qui compleixen la voluntat de Déu - del qual és fill el mateix Jesús, com fins i tot li reconeixien els esperits impurs (v. 3, 11)- en són els germans, les germanes, la mare. En aquesta resposta, el Senyor està descrivint la semblança dels qui el segueixen, dels cristians: fills que es volen identificar amb la voluntat del seu Pare. I aquest continua sent l'ADN de qualsevol deixeble de Jesucrist, de qualsevol fill de l'Església: el desig profund i interioritzat de no fer res més que allò que Déu vol.

Per això, quan Jesús esguarda els qui té al voltant (v. 34), no troba persones que hi són per un deure, perquè se senten obligades, perquè no tenen cap altra opció. Com hem vist abans, el Senyor acull tots els que volen sentir-lo, tots els que volen tocar-lo. El seguiment al Senyor, l'obediència

a Déu Pare, la participació en la seva nova família és, primer de tot, lliure i personal. I en això precisament la mare de Jesús és la que va al davant: ella és la primera que va dir sí, que va decidir fer de la seva vida un sí permanent. Ella és la que ha precedit, amb la seva decisió lliure i personal, totes les nostres afirmacions futures davant la voluntat de Déu. I amb aquest *fiat*, amb aquest que es compleixin en mi (cf. *Lc* 1, 38) ens sosté, ens permet formar part de la seva família, ens lliura el seu propi fill i tots els béns que això suposa: “Oh, Mare, Mare!: amb aquesta paraula teva —*fiat*— ens has fet germans de Déu i hereus de la seva glòria. —Beneïda siguis!” (*Camí*, 512).

Text: Marcos Cavestany / Photo: Luemen Rutkowski

pdf | document generat
automàticament des de [https://
dev.opusdei.org/ca-ad/gospel/evangelidel-dimarts-de-la-setmana-iii-de-durant-
lany-ladn-dels-fills-de-deu/](https://dev.opusdei.org/ca-ad/gospel/evangelidel-dimarts-de-la-setmana-iii-de-durant-lany-ladn-dels-fills-de-deu/) (18/08/2025)